

Abstrakt

Disertační práce *Aspekty krajiny v polské a české literatuře 20. století: Stanisław Vincenz jako středoevropský spisovatel a česká literatura meziválečného období* se věnuje tématu prostoru a krajiny v huculské tetralogii Stanisława Vincenze (1888-1971) *Na vysoké polonině*. Snaží se rekonstruovat filosofická východiska chápání krajiny (Platon, Nietzsche, Cassirer, Jung, Bachelard, Heidegger) implicitně přítomná ve Vincenzově díle. Širší spektrum teoretických východisek práce má pomoci při popisu různých aspektů Vincenzova univerzalizmu (*Vincenzův kosmos*), zakotveného v reálné krajině Východních Karpat. Především jde o znakové (myšlenka *světového písma*), mytické (*huculská odysea, slovanská Atlantida*), a filosofické (*poetika obývání*) pojetí krajiny. Koncepty regionalismu a *blíží vlastní* se pak stávají východiskem k úvahám o spříznění a souvislostech Vincenzova románového cyklu s českou literaturou meziválečného období (Ivan Olbracht, Jaroslav Durych, Jiří Langer, Josef Váchal) v širším středoevropském kontextu.